

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202326

UNIVERSAL
LIBRARY

K82
K45B

461

ସଂସ୍କୃତ ଶାସ୍ତ୍ର .
ପଞ୍ଚମ ସ୍କନ୍ଧ - 1929

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K82/K45B Accession No. K 461

Author శ్రీకాంతం.

Title పరిష్కార 1929

This book should be returned on or before the date last marked below.

ಬಹಿಷ್ಕಾರ

ಒಂ ದು ಚಿತ್ರ

ಕೈಲಾಸಂ

ಸೂಚನೆ : — ಭೂತದಯವುಳ್ಳವರು ಜಗದೊಳು |

ಭೂತನಾಥನ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು |

ಭೂತದಯವನು ತೊರೆದ ಪಾಪಿಗಳೆಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೋ ? ||

ಸಾ. ರಾ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ರಾಮಮೋಹನ ಕಂಪೆನಿ

ಬಳೇಪೇಟೆ

— —

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

ಸತ್ಯಲೋಧನಾ ಪ್ರಸಕ್ತ ಭಂಡಾರ

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

ಮೊದಲು ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು : 'ಚಯಕರ್ನಾಟಕ' ವಾಸಪತ್ರಿಕೆ.

ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆ: ಶುಕ್ಲ ಸಂ|| ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ, ಡಿಸೆಂಬರು ೧೯೨೯.

COPY RIGHT REGISTERED

Staging, Translating and all other rights reserved.

ಬೆಲೆ ಆರು ಅಣೆ

ಪಾತ್ರಗಳು.

ರಂಗಣ್ಣ	ಕಜೇರಿ ಮುಸ್ಸಿ.
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ	ಈತನ ಸ್ನೇಹಿತ; ಡಾಕ್ಟರು.
ಮಾಕಟಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ	ರಂಗಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ.
ನರಸು	ಹಿರಿಯ ಮಗಳು.
ಕಿಟ್ಟೊ	ಮಗ.
ಪುಟ್ಟಿ	ಕಿರಿಯ ಮಗಳು.

ಅವಸಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಳಾದ ರಂಗಣ್ಣನ ತಾಯಿ.

ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.

ಸ್ಥಾನ—ರಾಮಪುರ.

ಕಾಲ—ಅಧುನಿಕ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಬಿ. ಬಿ. ಡಿ. ಪನರ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಬ ಹಿ ಸ್ವಾ ರ

ಪ್ರಥಮ ರಂಗ.

ಸ್ಥಾನ:-ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆ.

[ಈತನ ಮುದಿ ತಾಯಿಯು ಅಂತ್ಯಕಾಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವಳು. ರಂಗಣ್ಣನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವನು. . . . ವೆಂಕಮ್ಮನು ನರಸುವನ್ನೂ ಕಿಟ್ಟಿಯು ಕೂಸನ್ನೂ ಸಂತ್ಯಸುತ್ತಿರುವರು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಕೋಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತಂಭತನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವನು.]

ತಾಯಿ :- (ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಎಡಗೈಯಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು) ಹಯ್ಯೋ! ಮಗೂ....ನನ್ನ ಹದ್ದಾರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕೂಡಾ ತುಂಬದ ನಿನ್ನ . . . ನನ್ನೈಲಿಟ್ಟಿಟ್ಟು (ಮಗನನ್ನು ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟೋದ ನಿಮ್ಮಂದೇಗೆ . . . ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಶ್ರಾದ್ಧ ತವ್ವೋದ್ದೇಲೆ . . . ಸತ್ತೂಸೂವೆ ನನಗ್ಗದ್ಗತಿ ತಾನೇ ಎಲ್ಲೆದೂ? ಹಯ್ಯೋ! . . . ಕಾದಿದೂ . . . ಕಾದಿದೂ . . . ಕೊನೇಗೆ . . . ವೋಸೋದ್ದೆಲ್ಲಾ . . . (ಕೈಯನ್ನು ನರಸುವಿನ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿ) ಯಾಕ್ಕುಟ್ಟಿದ್ದೀ ಶನೀ? . . . (ತಗ್ಗಿದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಗಂಗೋದ್ಯ . . . ಗಂಗೋದ್ಯ . . . ಮಗೂ . . . ಹೋಗ್ತಿದ್ದೇನೆ ಕಿವೀಲಿ ನಾರಾಯಣಾ, ನಾರಾಯಣಾನ್ನು.

ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ:— (ಥಟ್ಟನೆ ಕಾಶೀತಾಮ್ರದ ಗಂಗಾ ಕುಂಭವನ್ನು ಡಾಕ್ಟ್ರಿಗೆ ಕೈಯಿಂದ ತೋರಿಸಿ) ಡಾಕ್ಟ್ರೆ, ಅಕೋ ಅಲ್ಲ . . . ಪಂಚಪಾತ್ರೈ ಉದ್ಧರಣೆ ಪಕ್ಕಲ್ಲೇ ಇದೆ.

[ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಗಂಗೋದಕವನ್ನು ತಾಮ್ರದ ಚೊಂಬಿನಿಂದ ಪಂಚಪಾತ್ರೈಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ, ರಂಗಣ್ಣನು ಉದ್ಧರಣೆ, ಉದ್ಧರಣೆಯಾಗಿ “ಅಮ್ಮಾ ! ಅಮ್ಮಾ !!” ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ, “ನಾರಾಯಣ, ನಾರಾಯಣಾ” ಎಂದು ಜಪಿಸುತ್ತಾ, ತಾಯಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವನು.]

ನರಸು:— (ತಾಯಿಯ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಲುಕಿ ಅಲುಗಿಸುತ್ತಾ) ಅಮ್ಮಾ ! ನನ್ಯಾಕ್ಕೆಪ್ಪತಾಳಜ್ಜಿ ಸಾಯೋವಾಗೆ?

ವೆಂಕಮ್ಮ:—(ನರಸುವನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ತಗ್ಗಿದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಷ್! ಸುಮ್ಮಿಕ್ಕಂದ . . . ಈಗ್ಸುಮ್ಮಿರು.

ತಾಯಿ:—ನಾ . . . ರಾ . . . ಯ . . . (ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುವಳು.)

ರಂಗಣ್ಣ:—(ತಾಯಿಯ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾ) ಹಯ್ಯೋಮ್ಮಾ ! . . . ಸಾಯೋವಾಗ್ಯಾಡಾ . . . ಸದ್ಗತಿ ಮೇಲ್ಸಂದೇಹಪಟ್ಟೊಂಡ್ನತ್ತಾ? !! . . . ಸಾರ್ಥಕ್ಯಿದೇನೇ . . . ನಾಸ್ತುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೊಟ್ಟೀಲಿ (ನರಸುವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ) ಯಾಕ್ಕುಟ್ಟಿದ್ದೀ ಶನೀ . . .

ನರಸು:—(ತಾಯಿಯ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಲುಕಿ ಅಲುಗಿಸುತ್ತಾ) ಅಮ್ಮಾ . . . ಅಮ್ಮಾವೇ !! . . . ಬಯ್ಯಾನೆ ಏನಮ್ಮಾ ನಾನಮ್ಮಾಡಿದ್ದವ್ವು?

ವೆಂಕಮ್ಮ:— (ನರಸುವಿನ ಹಣೆಯನ್ನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಾ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಗದ್ಗದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ದಮ್ಮಯ್ಯ . . . ನನ್ನಂದ . . . ಸದ್ಯ ಈಗ್ಸುಮ್ಮಿರು . . .

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:—(ಮಂಚವನ್ನು ಸವಿಾನಿಸಿ ವ್ಯುತ್ಥಳಾದಾಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ) ರಂಗಣ್ಣಾ . . . You must be brave ಮಿಕೋಗತಿಯೇನು? (ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಮಂಚದಿಂದೀಚೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾ) ಇನ್ನಾಕೆ troubles ಎನು . . . ಮುಗಿತು.

ರಂಗಣ್ಣ:—(ರಂಗಸ್ಥಳದ ಮುಂಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಹಣೆಯನ್ನು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) . . . Troubles ಮುಗಿತೂ!! . . . ಹಯ್ಯೋ! ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ . . . troubles ಎಲ್ಲುಗೀತೂ? . . . ನಾಳೇ . . . ಶವಾಸಸಾಗೆನ್ನೋಕೆ ಚನಗ್ಗು . . . ಸಿಕ್ಕೇಕಲ್ಲಾ!!! (ಜ್ಞಾನತಪ್ಪಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಬರಗುವನು.)

(ಫರದೆಯು ಫಟ್ಟನೆ ಬೀಳುವುದು.)

ದ್ವಿತೀಯ ರಂಗ.

ಸ್ಥಾನ:—ರಾಮವುರದ ಒಂದು ಬೀದಿ.

(ಕಾಲ:—ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ. ರಂಗಣ್ಣನ ತಾಯಿಯ ಶ್ರಾದ್ಧದ ದಿನ.)

[ರಂಗಣ್ಣನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ರಂಗಣ್ಣ:—ನಮ್ಮನೇ ಹೆಚ್ಚಟ್ಟೀಗೆ ಇವತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣು ಸಿಕ್ಕೋದನಾಧ್ಯ ಅಂತ ಸಿಕ್ಕಯಿಸೊಂಡು, ನಾನನ್ನೂತದ್ದೂ . . . ದಾರೀ ತಪ್ಪಿ, ನಮ್ಮೂರ್ದುಡೆ ತಿರಗ್ಗಿ, ಹಸ್ತು ಸೀವ್ವಳು ನನ್ನೇರದ್ದೂ, ಇವೆರ್ದೂ ಏಕ್ಕಾಳದಲ್ಲೆ ಹೊಂದಿದ್ದು ಸೀವ್ವೇಳೋ ಹಾಗೆ, ದೈವ ನಿಯಾಮ್ನು . . . ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮನೇ ಶ್ರಾದ್ಧಾಸ ಜರಗೊನ್ನೋಕೆ ನನಗಿರೋ

ಆತುರದಲ್ಲಿ, ತಡೀಲಾರ್ಥ ಹಸ್ತಿನ್ನ ತೀರೊನ್ನೊಳ್ಳೋಕಾತುರ್ಪ ಡ್ಡಿರೋ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಮ್ಮನೇ ನಿಮಂತ್ರಣಕೊಪ್ಪಿಸ್ತಿಟ್ಟು ಆದ್ರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿಮಗೊದಗ್ಬಹುದಾದ ಆಪಾಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಗುರಿಮಾಡೋದು ನನಗೆ ಧರ್ಮವಲ್ಲ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವಲ್ಲ. ಆದ್ರಿಂದ ನನ್ನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾಂತೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಂದಟ್ಟಾಡೊಂಡು, ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಗಲಿಗ್ಗತ್ಪಹುದಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ ವಹಿಸೋಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು ನೀವು ಕೇವಲ ಕ್ಷುತ್ರೀತೇನ ತೀರಿಸೊಳ್ಳೋ ಆತುರದಲ್ಲಿ.... ದುಡ್ಡುಬಾರ್ಡು....ನನ್ನೆ ಸ್ವರಂಗಣ್ಣ, ಗೋತ್ರ ವಾಸಿಷ್ಠ.

೧ ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ:—ಮತ್ತಿನೇನೈಕು, ಸ್ವಾಮಿ? ವಾಸಿಷ್ಠ ಗೋತ್ರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನುನೇ ನಿಮಂತ್ರಣಕೊಪ್ಪೊಂಡಾಕ್ಷಣ್ಣೇ ಆಪಾಯಾ ಅಂದ್ರೇನ್ನ ಮಗೆ?...ಅದೇನವಾಬ್ಬಾರಿ ಹತ್ತೀತು ನಮ್ಮೆ ಗಲ್ಲನಾವೆಲ್ಲ....ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ತಾನೇ ?

೨ ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ :—ಹೌದು ಭಟ್ಟಿ....ಹೌದು ಸ್ವಾಮಿ. ಅದೇ ನನ್ನೂ ಆತ್ಮರ್ಯ....ನಿಮ್ಮನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಕೊಪ್ಪೊಂಡು ನಿಮ್ಮಿವತ್ತಿನ್ಯುತ್ಯಾಸ ನಡ್ಡಿ ದ್ರಿಂದ ನಿಮ್ಮರಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಭಾಗಿಗಳೇ ಹೊರ್ತು....ಆಪಾಯ ಎಂಥಾದ್ದು ನಮಗೆ ?

ರಂಗಣ್ಣ :—ಕೇಳೇ....ಇವತ್ತಿನೈಲಾಸ ನೀವುಗ್ಬು ನಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟಿ, ನಿಮಗೊಂದ್ವೇಳೆ ಬದಗೋ ಆಪಾಯಾನ....ಒಂದೇ ವಾತ್ಸಿ ಹೇಳ್ವಿಡ್ತೇನೆ....ಬಹಿಷ್ಕಾರ ! ನನಗ್ಯಾವ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಬಿದ್ದಿದೆಯೋ ಅದೇ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ನಿಮ್ಮೂ ಬೀಳ್ಕುಡ್ಡು, ಬಹಿಷ್ಕಾರ!

೧ ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ:—(ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು) ಬಹಿಷ್ಕಾರ ! ನಿಮಗೆ ! ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ !.....ಕ್ಷಮಿಸ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕೃತ್ರಿಮಾನ ಮಾಡೊರ್ಡು ಕರುಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ದಿಂದ್ಲೆ ಪುನಃ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಬಾಹ್ಮಣ್ಯೇನುಳಸೊಪ್ಪಿಸ್ತಿಟ್ಟು ಬದಕ್ಕಿರೋ ಶಾಂತಿಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸನ್ನಿಧಾನ ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೇಂದ್ರೇನು ?

ಬಹಿಷ್ಕಾರಾದ್ದೇನು?...ನಿವೃತ್ತಿಹಿತವೆಂದೇನು. ಕೋಪಿಸ್ತೋಬೇಡಿ, ಏನ್ ಬ್ರಹ್ಮತ್ಯವೇ, ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯವೇ, ಶಿಶುಹತ್ಯವೇ....ಇಲ್ಲ, ನೀವೇನು ಮಾಡುವುದರೇ?...ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ರಂಗಣ್ಣ:—ದಯವಿಟ್ಟೇಳಿ, ನೀವೇಳೋ ಹತ್ಯೆಗಳೆ ನಾನಾಡಿದ್ದೇ ಆದ್ರೆ, ಸನ್ನಿಧಾನ ಇಲ್ಲ...ಸರ್ಕಾರಾನೇ ಗಲ್ಲಿಗಾಕ್ರಿತ್ಯನ್ನ. ಇನ್ ಮಾನುಷಕ್ಕೆಣ್ಣೋ.... ಮಾನುಷಕ್ಕೆಗು, ಮದ್ಯವಾಯಿಗು ಆದ ಎಷ್ಟೋ ಧನ್ಯಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಗೆ ಇರೋ ಧನ ನನಗೂ ಇದ್ದಿದ್ರೆ, ಅವರಿಗುಲಿರೋ ಬಾಹ್ಯಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಉಳಿತಿಯಿತ್ತು....ನಾನೋ ನನ್ನ ಮರದಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಲಿಯುವುದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಗೃಹಸ್ಥ, ತನ್ನಾತೀ ಧರ್ಮನ ಜರಗೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ, ಎಳೆಬಿಡದೇ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರೋನೋವೇ...ನನ್ನಹತ್ಯೆ, ನನಗಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷವಿಲ್ಲದ್ದು. ಧನವಿಶಾಚಿ ಬಾಯಿಬಿಡು, ಆ ಧನದಾ ವೇಶ್ಯಲಿರೋ ಸಮಾಜ, ಧನವಿಲ್ಲರೋ ನನ್ನೇಲೆ ಎತ್ತಿರೋ ಕೈಯು ಸನ್ನಿಧಾನನೂ, ಅನುಮೋದಿಸಿ, ಧನಸಂಚಯನ ಮಾಡೋ ವೈಶ್ಯ ವೃತ್ತಿಯೂ ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗಿಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ಹೊರ್ತು, ಧನ್ಯವಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಬಹಿಷ್ಕಾರಾನ ಕರುಣಿಸಿದ್ದು....ತಾವೇಳ್ದ ಕರುಣಾ ಪೂರಿತರಾದ ಶಾಂತಿಮೂರ್ತಿ....ಸನ್ನಿಧಾನ... ಈ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯವಂ ತ್ರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇನೇ ಹೊರ್ತು, ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲ ಬಡವಿಗೆ....ಬಹಿಷ್ಕಾರ. . . . ಸನ್ನಿಧಾನನ ವಿವರವೇನೆ.... ಅದನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಲೇಲಿಡ್ಡೇ ಲೇನೇ ತಮ್ಮಂದಿಕ್ಕುಮಾಸ ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸ್ತೋಬೇಕು. ನನಗೂಹೃದ್ಯ ಧರ್ಮನ ಯಥಾವಿಧಿ ಜರಗಿಸಿದ್ದೆ..., ನನ್ನೊಟ್ಟಿಲ್ಲು ಟ್ಟಿದ್ದುಗು, ವಿವಾಹವಯಸ್ಸು ಹೊಂದಿದಾರಭ್ಯ....ವರನ್ನು ಶ್ವಯೋಕೆ ನಾನ್ವಟ್ಟು ಆಷ್ಟಿಷ್ಟು,....ಆದ್ರೆ ನಾನೇಲೇಳದ್ದಿಗೆ ಧನವಿಶಾಚಿಗೆ ದಾಸರಾದ ಸಮಾಜ ಎರ್ಪಡಿಸಿರೋ ವಶ್ಯವುಕ್ಕೆ ಪದಗೋ ಹಣ, ಕೇವಲ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿಂದ ವರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ....ಸಮಾಜ, ಸನ್ನಿಧಾನಗಳ ವರ್ತನೆಗೆ ವಳಪಡ್ಡ ಪ್ರಕೃತಿ ನನ್ನೇಲೆನಿಕ್ಕಿರ್ದೇ

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸನ್ಮುಕ್ತೀನಾ ರಜಸ್ವಲೇಯನ್ಯಾಗಿ ಮಾಡ್ವಿಟ್ಟು
ಇನ್ನು, ಅವಿವಾಹಿತಳಾದ ರಜಸ್ವಲೇನ ಮನೆಯಿಂದ ವದ್ದೋಡವೆ
ಇರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಚಂಡಾಲ್ನಿಗೆ ಸಮಾನ ಅಂತಾ ತೀರ್ಮಾನಿ ಬಹಿ
ಷ್ಕಾರ ಕರುಣಿಸಿದ್ದು....ಸನ್ನಿಧಾನ....ಇದ್ರ ಫಲ ಎರ್ತು ವರ್ಷದ
ಶ್ರಾದ್ಧ ತಪ್ಪೋಯ್ಯು ನಮ್ಮಂದೇಗೆ. ಆ ಮೇಲ್ನತ್ತ ನಮ್ಮಯಿ ನನ್ನೆ
ಯಿ ಸ್ಪಿಂದ ಮುಟ್ಟೇ ಇರೋ ನಮ್ಮಂದೇನ ಸೇರೋ ವಿಷ್ಯದಲ್ಲ
ಸಂದೇಹಪಟ್ಟೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು. ಅವ್ಕು ಹೋದಮೇಲೋ
ನನ್ನೆ ಹಿಕ್ಕಿಸ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಣವಾಗಿ, ಸರಸ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಇರೋ
ನನ್ನೆ ವರ್ಮಾನ ಹೆಚ್ಚು ತೂಗುವೇ....ಮಿಕ್ಕನೆಗ್ಗಲ್ಲ ಎಂಟಾಣೆಗೆ
ಬಡೋ ತರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಮುಂದೊದಗ್ಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆಂತ
ಎಂಬೊಪಾಯಿ ನನ್ನಿಂದ ಸುಲೊಂಡು. ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೂನೂವೇ
ವಿ.ಕೋರ್ಮನೇಲ್ನಂಪಾದೋದ್ರ ಹತ್ರಷ್ಟು ನನ್ನತ್ರ ಎಳೊಂಡು
ಈ ಎರ್ತು ವರ್ಷೋ ನಮ್ಮನೇ ಕೃತ್ಯಗಳ್ಳ ನನಗುಹಿಷ್ಕಾರ ಬಿದ್ದಿ
ದ್ರೂನೂವೇ, ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ನಡಸ್ತಲೇ ಇಧಾರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ.
ಅದೇ ಪುಕಾರ ನಿಮೂನೂ ಕಟ್ಟಿ ಎರ್ಪಡ್ಸಿರೋ ಸಂಭಾವೆಗೆ
ಹತ್ರಷ್ಟು ಒದಗೋಕೂನೂ ಸಿದ್ಧ. ಆದ್ರೆ ನಿಮಗಿದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರ
ಸ್ಥೇನೇನೆ ನಿಮ್ಮೆಯಿಂದ ನನ್ನತ್ರಾನ್ಮಾಡಸೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ
ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಗಾಕಿದ ಪಾಪ ನನ್ನಲೇ ಮೇಲೆ ಬೀಳಾರ್ರು ಅಂತ
ವಂಚ್ಚೆ ಇಲೆ ಎವರಿದ್ದು, ನನ್ನರಿತೇನ....ಆಕೋ ನೋಡಿ....ಈ
ಬೀದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಎರ್ತಾಲುಗಳೂ....ನಮ್ಮಾತಿಗ್ಗೆ ಮನೆಗ್ಗೆ....
ಇವುಗಳೊಂದೊಂದ್ರನೇಲೂ, ಅನೋನ್ಯ ಐಕ್ಯತ್ಯಗಳ್ಳ ಕೊಡ್ಡದ್ರೂ
ನೂವೇ, ಪರಸ್ಥಳದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಗನ್ನಾಹಾಕೋ ಯೋಗ್ರಿ ಕೊಟ್ಟಿ
ಧಾನೆ ದೇವ್ರ ಸಂಕುಟುಬಕ್ಕೆಲ್ಲಾ...ಆದ್ರಿಂದ ಒಂದೊಂದ್ರನೇಲೂ
ವಿಚಾರಿಸ್ಸಿ....ನನ್ನರಿತೇನ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು ನಮ್ಮಾತಿಗಳ್ಳಫೇನೂ ಕೇಳಿ
ದ್ಮೇಲೆ, ನಿಮ್ಮನನ್ನಂಪೂರ್ಣಾರ್ಗೊಪ್ಪಿ.... ನಮ್ಮನೇ ಕರ್ಮಗಳೊ
ವೊಂಡು ನನ್ನಿತ್ಯಗಳಿಗ್ಗಿಂಡಾನ್ಮಲೋನೋ ಸಹಾಯಾನಾಡೋಕೆ ನಿಮ
ಗಿಪ್ಪಾವಗಿದ್ದುಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇನೇ...ನನಗೂ ನನ್ನೂಂಗೆಗೂ ಸಂಪಿತ್ಯಗಳಿಗೂ

ತೃಪ್ತಿಯೇ ಅಂತನ್ನನ್ನೇಳ್ವಿಕೆಕಾದ್ದನ್ನಾರ ನಾವೀಗ್ತಾದ್ದಂದ ಕಾಳಮ್ಮನ್ನೂಡಿ ಪ್ರಾಕಾರ್ಥಲೇ ಕಾದಿರೇನೆ. ಹೋಗ್ಬನ್ನಿ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ:—ಆದಕ್ಕೇನು ಸ್ವಾವಿವಾ? ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವಿದ್ದಂತೇ ಆಗ್ಗಿ.

[ರಂಗಣ್ಣನು ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಹೋಗುವರು.]

ತೃತೀಯ ರಂಗ.

ಸ್ಥಾನ:—ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆ.

[ರಂಗಣ್ಣನ ಐಹಿಕಸ್ಥಿತಿಯು ಗುಣವಾಗಿರುವುದು : ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜು, ನಿಲುಗನ್ನಡಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾದುವುದು.]

(ಕಾಲ:—ದ್ವಿತೀಯ ರಂಗದ್ದು)

[ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನೂ ನರಸುವೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.]

ನರಸು:—ಅವ್ಯಾ, ಅನ್ನತ್ತಪ್ಪೇಸಿಳ್ಳಿ ಗಂಜೀ ಒಪ್ಪದಾಯ್ತು ತರಕ್ಕಾರಿ ಗಡ್ಡೆಗೆಣ್ಣುಗೈ ಬೇಯ್ತಾ ಇವೆ. ಇನ್ನೇನವ್ಯಾ?

ವೆಂಕಮ್ಮ:—ಬಾಳೇಯೆಲೆ ಕಟ್ಟಿಚ್ಚಿಡು ಇದೋ ಬಂದೆ ನಾನೇ (ನರಸುವು ನಿಷ್ಟುಮಿಸುವಳು) ಕಿಟ್ಟಿಯಾಕ್ಕುರಿಲಿಯೋ ಇನ್ನೂ.. ಇನ್ನಿಪರೋವೈಲೈನಾಯೋ ಕಾಣ್ತಾ.... ಇದ್ಯಾವ ವುರಾಕೃತ ಪಾಪದ್ವಲಿಯೋ ಇದೆಂಥಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯೋ ದೇವ್ರೇ ಬಲ್ಲ....ಸದ್ಯ ಇವತ್ತಿಷ್ಟುಮಕ್ಕೇ ಇಬ್ಬಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲಾ ಆದ್ದಾಗಾಯ್ತು....(ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ)ಯಾರು! ಇವ್ರೇನೋ! ಅಲ್ಲಾ....ಕಿಟ್ಟಿಯು.

ಕಿಟ್ಟಿಯು:—(ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಇಕೋಮ್ಯಾ ಪಂಚೆಗೈ ಇನ್ನೇನ್....ಸ್ಮಾ ನಾ ಮಾಡಿ...ಛೋತ್ರಗಳ್ಳ ನೆಸಸಿ ಒಣಗೋದಾನ್?

ವೆಂಕಮ್ಮ :—ಹೂಂ.

ಕಿಟೊಪ್ಪ :—(ಬೀದಿಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಅಕ್ಕೋ ಅಮ್ಮಾ ಬಂದ....ಮುಖಾನೋಡಿದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ್ಯೇ ಕಾಣುತ್ತೆ; ನಾನಿನ್ ಸ್ನಾನಕ್ಕೊರತ್ತೇನಪ್ಪಾ! ಹಂಡೇಲ್ಲೀರಿಫ ತಾನೆ ?

ವೆಂಕಮ್ಮ :—ಹೂಂ ನೀರೂ ಸೇದಿ....ಹಂಡೇನೂ ತುಂಬಿ.... ಕಟ್ಟೀನೂ ತಾನೇ ವಡ್ಕು....ಕಾಸಿಟ್ಟಿದಾಳೆ....ನರಸ್ಸು....

[ಕಿಟು ನಷ್ಟಮಿಸುವನು. ರಂಗಣ್ಣನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ವೆಂಕಮ್ಮ :—ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೇ...ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ?

ರಂಗಣ್ಣ :—(ಎಗತಾಳಿಯಿಂದ)ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ್ರಾಡು.... ಆದ್ರವು... ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ! ಅಲ್ಲೋ! ನನಗಿನೂ....ಸಂದೇಹವೇ !

ವೆಂಕಮ್ಮ :—(ಆತುರದಿಂದ) ಇದೇನಿದೂ?...ಅರ್ಥವಾಗ್ಲಿಲ್ಲ ನನ್ನೆ....ಯಾರದು ಮೊಮ್ಮೊಂಡಿರೋದೂ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲೀ ? ನಮ್ಮಗಿಳಿದವ್ರ ?

ರಂಗಣ್ಣ :—ಯಾರೇನೂ ? (ತಾತ್ಪಾರವಾಗಿ)ಈ ಮೂರೋ ರೂಂಬೋ ಚಪ್ಪ....ಇನ್ನೂ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದಿಯಾ ನಿಮ್ಮನಮ್ಮಲ್ಲಿ?...ಬೆಳಗ್ಗಿನಾ ತಿರ್ರೀ ತಿರ್ರೀ ಮೂರ್ವಾಕ್ಕು ಸೇರಿ ... ಸುಂಕದ್ದುಟ್ಟೀಲೂ ತಿದ್ದೆ....ಕಾಲೋತು....ಬಂದ್ನೇರಿದಿಬ್ಬು ಪರಸ್ಥಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ.... ಕೇಳಿದರೈಥಾಪುಕಾರ...ಮೂರ್ವಾಕ್ಕಿಫೆ, ಮಳೆ ಹ್ಯಾಗೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ಜನಾರೋಗ್ಯ, ಅಮಲ್ದಾರ್ತ ಹೆಸರು. ಕೊನೇಗೂನೂ ಯಥಾ ಪುಕಾರವಾಗ್ಯೇ ಮುಟ್ಟೀ ಮುಟ್ಟಿದು ಪುಶ್ಚೇನಾಮೂಟದ ನೂಲ್ದ ಎಷ್ಟಾನ....ಇನ್ನೇನು ಹೇಳೊಂಡೆ ಹಣೇಬರಾನ .. ನಿಮಂ ತ್ರಣಕ್ಕೆಂತ ಆಡ್ತಿದ್ದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಬೇಟೀನಾ! ಇನ್ನೊ ಮೊಳೊಕೇನವರಿಗ್ಲಂತ್ರ ! ಉಕ್ಕಡೆ ಕಾಲಾಕ್ತಾ ಹಣ್ಣಾ ರೋದು ! ಸಕ್ರೇಪಟ್ಟದಲ್ಲೀಳೋದು !ಹಾಲ್ಕುಲ್ದುಮೋದು, ಅಂಬೋಲುಪ್ಪಾನಾನ....ನಾನ್ವುಡ್ಕಿ ದಣ್ಣು ಸುಂಕದ್ದುಟ್ಟೀಲಿ ಕೂತಿ

ದೃಢಕಣ್ಣು, ಅವುಸೂ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಬಂದು ನನ್ನಂಧಿಸಿದಕಣ್ಣು ಹೊಂದಿದ್ದು, ದೈವಸಿಯಾಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಿಕ್ಕೊಳಾ ಬಂದ್ನೇರಿದ್ದಿ ... ನಮ್ಮಾತಿಗ್ಗೆ ಸರ್ದು ... ಇನ್ನೇನ್ನಿ ಸಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದು?... ಬಂತು.... ಹೋದ್ದರ್ವ್ವ ಶ್ರಾವ್ಯದ ಚಾಪ್ಪು ... ಬಂದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೈಲಾ.... ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನೋರಿ, ಹೆದರೋಡ್ನಿದ್ದು.... ಇನ್ನನ್ನಾತಿಗ್ಗೆ ಬಾಯಿಂದೊರಟು ಅವು ತಿಳಿಕ್ಕೊಳಿಕ್ಕುದಾಗ . . . ನಾನೇ ತಿಳಿಸೋದ್ದೇಲೂ ಅಂತ ... ಸಮ್ಮನೇ ವಿಚಿತ್ರ ಚರಿತ್ರೇನ.... ವಿವರಿಸಿ ದ್ದೆಲೆ ... ಅಪುಗೂ ಹೇಳಿ ಬುದ್ಧಿವಾದಾನ ... ಹಸಿವಿಸ್ಸಲಾಟೇಲಿ ನಮ್ಮನೇ ಸಮಾತ್ರಣಕ್ಕೊಪ್ಪೊಂಬಿಟ್ಟು, ಮುಂದ್ಬಿಕ್ಕುಹುದಾದ ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಅಸಾಯಾನ ಅವುಗೆ ಮೊದ್ದೇ ತಿಳಿಸೇ ಇದ್ವಾಪ ನನಗ್ಬೇಡ ; ನಮ್ಮಾತಿಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ, ನನ್ನರಿತ್ರೇನ ಅಪರಾಧಿಯಿಂದರು, ಆಮೇಲೊಂದ್ಬೇಳೆ, ನನ್ನ ಸ್ಥಿತೀನಾ ಕನಿಕಸಿ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ಇವತ್ತಿ ನೈಲಾನ್ನಡ್ನಿ ಕೊಡೋಕೆ ಬಪ್ಪೋದಾದ್ದೇನ ನನ್ನನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮಿ ಅಂತ್ದೇಳಿ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಹೃದಯಾ ಬೇಯಾ, ನಾನ್ಹಾಕಂದಾಜ್ಜಿ ಧ್ವಂಟೇ ಮುಂಚೇನೇ ಬಂದು ತಿರ್ರೀ.... ಜರಗ್ವ್ಯವಾರಾವಶೇಷಗಿ ಳ್ಲೆಲಾ ವಿವಸ್ವರ್ದು ಹೊಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ.... ನನ್ನೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗ ತನ್ನವ್ವೇ ಅಂಗ್ಡೀನೇ ಇವು ಮುಂದಿಟ್ಟು.... ತನ್ನನೇ ಮೃಷಾಪ್ಪನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ... “ಈ ವೂರಲ್ಲ ಜಾತ್ಗೆಟ್ಟ ರಂಗಣ್ಣನನೇಲಿ ತಿಂಧ್ರಪ್ಪಾನ್ನ ನಿಮ್ಮೈಗೊಗ್ಗೀತೇ?... ಮತ್ತೆ ಮುಂದ್ಸಂಭವೋ ಬಹಿಷ್ಕಾರಾನೂ ತಪ್ಪೇತೇ ನಿಮ್ಮೆ.... ಇಲ್ಲ, ಆ ಮನೆ ಧೋತ್ರದ್ದೇಲೇನಾದ್ರೂ ಚಪ್ಪ ಬಿದ್ದುಪ್ಪಕ್ಕೆ ... ನನ್ನಂಗ್ಡೀಲಿ ನಿಮಗ್ಬೇಕಾದ್ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನ ನೀವಾರಿಸಿಕೊಂಡದ್ರಿವ ನನಗೇನೂ ಸಷ್ಟಿಲ್ಲ.... ಇನ್ನಿದನೇಲೆ ನೀವಲ್ಲೇ ಹೊಗೋದಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮೂರ್ದೇವು ಮುಟ್ಟೋಕ್ಕುಂಚೆ ನಿಮ್ಮೇ ಪ್ರತಾಪ ನಿಮ್ಮೂರ್ದೇವ್ವೇ ವಿಷ್ಯದಲ್ಲೇನೂ ಸಂದೇಹ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೇಡಿ” ಅಂದದ್ದೂ, ಮತ್ತಿವು ತಲೇಕೆರೀತ.... ಜನಿವಾರಗಳ್ಳೇವಾ, ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯಗಳ್ಳೇಲೋಚ್ಚಿ “ ನಿಮಾತ್ರಣಕ್ಕೇಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತುಡುಕ್ತಾ ಬಬ್ಬುಹಸ್ಥ ಕಾದಿರೋವಾಗ ಇನ್ನೊಂದ್ಕಡೆ

ಭೋಜನ ಮಾಡೋದು ಮಹತ್ವಾಪ " ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟದ್ದೂ, ಹೇಳಿಕೊಂಡು....ಅಲ್ಲೇ ನಾನಿರೀಕ್ಷಿಸ್ತಾಡ್ತೀನೇ ಕೊನೆಗೆ ಶುಂಠಿನೂ ಸೋಕ್ಸಿದ್ರು....

ವೆಂಕಮ್ಮ :-(ಹುಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾ) ಶುಂಠೀ !! ಆದೇನು ?

ರಂಗಣ್ಣ :-(ಅತಿ ಉದಾಸೀನವಾಗಿ) ಏನೇನೋ....ನನ್ನೆಡ್ಡು ಸ್ವಿಗಿರೀಗೆ ಆದ ಪ್ರವೋಷನ್ನು ಬಿತ್ತೂಂತಾಣತ್ತೆ ಅವರಿವೀಗೆ. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಭಾವಮೃದನ್ನ . . . ಇಲ್ಲನಾ ಫೀಸಿಗೆ ಸೇರಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಅವರ್ಮುಟುಂಬಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮಹದುಪ್ಕಾರವಂತೆ! ಅಲ್ಲೇ ನಾಳೇ ವಂದ್ಯೇಳಿಬಹಿಷ್ಕಾರ . . . ಪತ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ....ಮುಂತಾದುವುಗ್ಳು ದುರದೃಷ್ಟ ವಶಾತ್ ಒದಗುವ ಸಂಭವಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರೋ ಹಾಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರೋ ಮಾತೆತ್ತಿದ್ರು ... ಒಪ್ಪಿಸ್ತೆ ಏಜಂಟ್ ಪಟ್ಟೀನಾಸನ್ನಿಧಾನದ ರೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ ತಲಾ ನೂರುನೂರು ರೂಪಾಯಿಯ್ನು ಕೈಲೊಕ್ಕುಟ್ಟು . . . ಸಂಪ್ರದಾಯದ್ವೈಕಾರ ... ಸಂಭಾವನ, ವಸನ ಇತ್ಯಾದಿ ಮರಾಢಿ, ದಾನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡೋಕೊವೊಂಡು, ದೇವ್ಗೆ ಕಟ್ಟೀಲಿ ಸ್ವಾನಕ್ಕೆಟ್ಟುಟ್ಟು...ಇಲ್ಲಂದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ನಾನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟದ್ದು ದುಡ್ಡಾಗಿಸೆಪಟ್ಟೊಂಡು ಇವತ್ತಿಷ್ಟು ತ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೊಂಡೋರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಅಲ್ಲೋ ಅಂತ....

ವೆಂಕಮ್ಮ :- ಏನೋ! ದೇವಿಷ್ಟುಮಟ್ಟಿ ದಯಿಟ್ಟು ಕಳಿಸ್ತಲ್ತಾ !! ಅವರಾ....

ರಂಗಣ್ಣ :-ಹಯ್ಯೋ ವೆಂಕೂ....ದೇವ್ಗೆಲ್ಲೀ?....ನಾವೆಲ್ಲೀ.... ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ನಿಗ್ಳು ಹಣವಾದ್ರೆಲೆ ಇನ್ನೇವ್ರು ಬೇರೆ ಇದಾನೆಯೆ ಇವನೆ? ನಾವೀಗಿರೋ ಹಣೇಬರಕ್ಕೆ ದಯ ಬೇರೆಯೇ ಆಂದಿ? ಈ ಹಾಳನ್ನೂರೂಪಾಯ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟೊಂಡು ಬಾ ಬಾ ಅನ್ನದಿದ್ರೆ ಬರಿದ್ರೆ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ನು ?....ಹಯ್ಯೋ! ವೆಂಕೂ, ಇನ್ನೀಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕ್ಕುನ್ನೂರೂಪಾಯಿ....ತಿಂಗಳ್ಗೆ ತಿಂಗಳ್ಗೆ ಆಮಾವಾಸ್ಯೆ ತರ್ಪಣಕ್ಕೆ

ದ್ವೈದ್ರೂಪಾಯಿ ದುರ್ಲಂಚಾಕೊಡ್ತಾ ಎಷ್ಟಿದನಾ ತಾನೇಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೇಸಬರಗೊಂದೋ ...ನಾನೇರೇ ಕಾಣೆ (ವ್ಯಸನದಿಂದಲೂ, ಹಸಿವಿನಿಂದಲೂ ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ಬಗ್ಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು) ಹಯ್ಯೋ ವೆಂಕೂ! ಇದ್ರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೀಸೂ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಪಡೋ ಕಷ್ಟ ಬೇರೆ ಸನ್ಮದ್ಯಾನ ತಿತ್ತಿದೇ....ಈ ನನ್ ಹಾಳೈಸ ಹಿಡ್ಡದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿನ್ನಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸಿನ್ನೈಯ್ಯಿ, ಮುಖ, ...ಹೀಗಾಗಿ ...ಕೂದಲ್ಲ ...ಹೀಗ್ಗುರು .. ಹಿಂಸೆ ಪಡ್ಬೇಕಂತ ಬರ್ದತ್ತೇ ನಿನ್ನಣೇಲಿ ... ಈ ನರನು ಒಬ್ಬ ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ?

[ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನರನು ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಬಂದು, ರಂಗಣನ ಕೊನೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮನನೊಂದು ಮುಖ ಕುಗ್ಗಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದನ್ನು, ವೆಂಕಮ್ಮನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸುವಳು.]

ವೆಂಕಮ್ಮ :—(ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಗಂಡನ ಕೈಯನ್ನು ಒದರಿ).... ಇನ್ನೇಲೆ.... ದಯವಿಟ್ಟು.... ನರಸೂವಾತ್ನಾ.... ಎತ್ತೇಡಿ. ಈಗೇನ್ ಅವಳುನೋವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಮ್ಮಕ್ಕಿಂತ, ಕವಿತ್ರಾಂತ ತಿಳಿಯೊಂಡಿದೀರಾ?... ಅವಳುದ್ವಿರೋದು (ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ಅವಳುಪ್ಪೇ? ಅವಳುದ್ವೇಗ್ವೇಕಾದ್ದುಣವಿಲ್ಲದ್ದೂ ಅವಳುಪ್ಪೇ? ...ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಹೋದ್ದಿನಿಂದ ... “ಯಾಕೇ ಶನೀ ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲ, ಯಾಕೇ ಶನೀ ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲ” ಅಂತ ರಾತ್ರೀ ಹಗಲ್ಲ ಕೇಳೀ ಕೇಳೀ ಮನಸೂ ಮುರೊಂಡು....ಹಗಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ ...ಹುಟ್ಟಿದ್ವಾಳಾನ ಕೆಲ್ಸದಲ್ಲಾದ್ದೂ ತೀರ್ಸೋಣಾಂತ—ಮೈ ಮುರೊಣ್ಣೆ ಹಾಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿದೆ, ಆ ಮಗು....(ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಳುವಳು.)

ರಂಗಣ :—(ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ, ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಉದ್ರೇಕದಿಂದ) ನಿಜ ...ವೆಂಕೂ....ನಿಜ. . . . ನರನು ಬದ್ಧಿರೋದವಳುಪ್ಪಲ್ಲ ...ವೆಂಕೂ! ನಮ್ಮನನ್ನು, ನಮ್ಮುದ್ದಿ, ನಮ್ಮಾತ್ಮ....ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಅಂತ ನಾವು ಹೊಗಳೊಂಡೂನೂವೆ (ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎದೆಯನ್ನು ಗುದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಇದು, ಇದು, ಇದೊಬ್ಬಿರೋವರೂನೂ, ಆತ್ಮಕ್ಕೂ, ಬುದ್ಧಿಗೂ, ಅವಕಾಶೈಲೊಡತ್ತೀ ಹಾಳೇಹ? ನನಗ್ನೀನಾಗಿರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ....ನನ್ನಿಗ್ಗು

ಮೇಲೆ, ನರಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿರೋದು ತವ್ವೊಂತೋಚ್ಚಲಾ! ಮಕ್ಕೂ
 ...ಹಕ್ಕಿಗೂ...ಹೂವುಗೂ... ಹುಟ್ಟೋದ್ರಲ್ಲಪ್ಪೆಲ್ಲಿದೂ? ಪ್ರಪಂಚ
 ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅವುಗಳೆಲ್ಲೇ? ನರಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿದ್ದುಪ್ಪೇ? ಅಲ್ಲ; ಒದ್ದಿರೋ
 ದ್ದುಪ್ಪೇ? ಅಲ್ಲ; ತಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲ.... ಇನ್ನೀನ್ನೇಳೆಲ್ಲಾ.. ಅವಳು ದ್ವೇಷಿಣೀಕಾದ್ದು
 ಣಾಂತ... ಮದ್ದೇಂದ್ರೇನು? ಕನ್ನಿ ಕಾದಾನವೋ? ಕನಕಾದಾನವೋ?
 ಮದ್ದೆಯೋ....ಮದುವಣಿಗರ ಮಾರಾಟವೋ? ದಾಸವಾಗಿ ಕನ್ನೀ
 ನೊಡೋಕಿಷ್ಟಪಟ್ಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತತ್ರ ಧನವಿಲ್ಲದ್ಮಾ ತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನಾಪ್ಪು
 ಹ್ಮಣೀಕೇಗೆ ಣ್ಣೀರ್ತೆಯೇ?...ಬ್ರಾಹ್ಮಣ! ಪಾಪಿ!.... ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ!....
 ತನ್ನಾಚಾರ, ತನ್ನ ಧರ್ಮ, ತನ್ನ ವ್ರತಗಳ್ಳೆ ಜರಗಸೊಳ್ಳಾ....ತನ್ನ
 ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತನ್ನೈಯಿಸ್ಪಿಂಡಗ್ಗು ಮುಟ್ಟೀಕಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸ್ಪೀಕಾದ
 ಧರ್ಮಗಳ್ಳೆ ನಡಸ್ತಾ ತನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಣೇನುಳುಸೊಳ್ಳೋಕೆ ತನ್ನ
 ಪಕ್ಕಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲೇಬೇಕಾದ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಗೆ ಇವನು ಕಟ್ಟೋ ತಾಳಿಗೆ
 ಕೂಲಿ, ಈ ನೀಚನಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಕೂಲಿ! ನನಗ್ಗುಹಿಷ್ಕಾರ!
 ನನಗೆ....ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ! ... ಧನಸಂಚಯಿಸೋದು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಅಲ್ಲಾ
 ಅಂತ ನನ್ನಾತಿ ವೃತ್ತೀನಾ ಅನುಸರಿಸ್ತಿರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬಹಿ
 ಷ್ಕಾರ!(ಮನೋವ್ಯಥೆಯ ಉನ್ಮಾದದಿಂದ ನಗುತ್ತಾ) ನಗುಬರು
 ತ್ತನಿಗೆ. ಸತ್ಯವಾಗ್ಗೋಳ್ತೇನೆ ವೆಂಕೂ, ಇಲ್ಲಿ (ಎದೆಯನ್ನು ಗುದ್ದಿ
 ತೋರುತ್ತಾ) ನನಗಿಲ್ಲೇಳುತ್ತೆ...ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಾವಾಗ ಹೊನ್ನಿ
 ನ್ಬಣ್ಣಾ ನೋಡಿ, ಬೆಚ್ಚಿದ್ದು, ಆದಕ್ಕನುಪರ್ಣಾಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟೋ, ಆಕ್ಷಣ
 ದಿಂದ ಧನಸಿಶಾಚಿಗೆ ದಾಸ್ತಾದ. ಈ ಪಾಪಿ ಮುಟ್ಟೊಂದ್ಪಿಂಡಾನೂ
 ಮೇಲೊಣಕೆಕ್ಕೋಗ್ಗಿಲ್ಲಾ ಇವ್ನೇಲ್ಲಿ! ಇವನಾಪ್ಪಯಲೊಗ್ಗಿ
 ಋಷಿಗೈಲ್ಲಿ!! ಅತ್ತಿ, ಭೃಗು, ಪಶಿಷ್ಠ ಇವರೆಸರುಗ್ಗು
 ಹೇಳೋಕ್ಕೂಡ ನನಗ್ಗಿದ್ದಿಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತೆ ಇನ್ನೀ ಪಿತೃಗ್ಗು ಗತೀ
 ಯೇನೂ ಅಂತೀಯೋ....ಇಹದಲ್ಯೂ ಇಲ್ಲೆ, ಮೇಲ್ಯೂ ಮುಟ್ಟಿ....
 ಸಾಲ್ ಸಾಲ್ ಸಾಲಾಗಿ, ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂವಾಗೂ ಅಡಿಕೆ ಸರಗ
 ಳ್ಳಾಗಿ ನೇತಾಡ್ತಿರೋ ಹಾಗ್ಗಾಣಸ್ತಾರೆ ನನ್ನಣ್ಣೆ....ಇನ್ನಿವ್ರಿಗೆ ಈ
 ತ್ರಿಶಂಕು ನರಕದಿಂದ ವಿವೋಚ್ಚೆ ಯಾವಾಗ ಅಂತೈಳಿಯೋ....

ಇನ್ನುಂದೆ ಯಾವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಣದ್ದೇಲಿ ಹೇಸೆಗೊಪಟ್ಟೊಂಡು ಹುಟ್ಟಾನೋ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ, ಅವಸ್ಥೆ ತಿಲೋದ್ದು ಯೋಗ್ಯತೇನ, ಹೇಳೋದಕ್ಕನಗೋಗಿ ಇಲ್ಲ...ಆದ್ರೂನೂವೇ ಈ ಧನಕ್ಕಡ್ಡೀ ಳೋ ಪಾಪೀ ಬಾಯ್ಗೆ ಹುಯ್ಪೇಕಾದ್ದುಲಂಚಾನ ಆ (ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ) ಚಂಚ್ಚಕಟಾಕ್ಷಿ...ಎಷ್ಟು ವರಿಗೆ ವದಗಸ್ತಿರಾಳೋ ನವೈಕ್ಕಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವರಿಗಾದ್ರೂ ಈ ಮಾಮೂಲ್ ಎರ್ಪಾಡ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇನಾದ್ರೂ ಚರಗಸ್ತಿರೋಣ... ನೆನಸೋಣಗ್ನುಧೋತ್ರಾನಾ....ನೆನಸೋಣಗ್ನು.

(ಪರದೆಯು ಥಟ್ಟನೆ ಬೀಳುವುದು.)

ಚತುರ್ಥ ರಂಗ.

ಕಾಲ:—ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ.

ಸ್ಥಾನ:— [ಯಥಾಪೂರ್ವಂ; ಕೊಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನುಗಳು, ರಂಗಣ್ಣನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹುಧಾ ವರ್ಧಿಸಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುವು....ದೊಡ್ಡದೊಂದು ನಿಲುಗನ್ನಡಿ ; ...ಮೇಜಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕೋಣೆಯ ದಕ್ಷಿಣಾಂಶದಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ನರಸು ಜ್ವರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಹೊರಳುತ್ತಿರುವಳು.]

ಮೊಕಮ್ಮ:—(ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) .. (ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಟೆಪ್ಪಾಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಲಕೋಟಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ) ಇದೇನೊಬಗೆರೆ?... ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟೇಗ್ನಿ ಬರದ್ದಿಟ್ಟಿದಾರೆ ಜವಾಬು !! ಎನೂಂತ ಬರಿದಾರೋ ಕಾಣೆ!...ಜಾತಾಸೂ ಕಳ್ಳಿತ್ತಲ್ಲಾ !!....(ಭೃಕುಟಿ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ) ಎನೂಂತ ಬರ್ದಾರವುತಾನೇ...ನಮ್ಮನೇ ಹಣೇಬರ ಹೀಗಿರೋವಾಗ ನಮ್ಮರನ್ನೊಡ್ಡೆ ಇಲ್ಲೆ ಮನೇಲಿ ಟಿಪ್ಪಂಡಿರೋವರೆಗೂ ಕನ್ಯಾದಾನ ಯಾರಾನೆ ಮಾಡ್ಯಾರ್ ಮ್ಕಿ ಟಿಪ್ಪಿಗೆ? ...ಇನ್ನಿ ದುವರೂ...ನಾವುಟ್ಟಿರೋ ಕಷ್ಟಗ್ಗಲ್ಲೇ ಇನ್ಯಾ ವ್ಯಾವಸ್ಥೆಗಳಾದ್ಯೋ ಕಾಣೆ....

ನರಸು:—ಹಯ್ಯೋ! ಹಯ್ಯೋ!!....ಹಯ್ಯೋ!!!....ಅಮ್ಮಾ....
ಅಮ್ಮಾ....ಎಲ್ಲಿದೀಯಮ್ಮಾ ?

ವೆಂಕಮ್ಮ:—(ನುಗಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದು) ಎನ್ನಂದಾ?...
ಹ್ಯಾಗಿದೆ ಈಗ? (ನರಸುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು
ಕೇಳುವಳು.)

ನರಸು:—(ಸನ್ನಿ ಸೂಚಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಈಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ,
ನೊಂದ ಕಂಠಸ್ವರದಿಂದ) ಹಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮಾ ...ಹ್ಯಾಗಿದೆಂ
ತ್ತೇಳ್ಳಮ್ಮಾ....ನಾಲಿಗೋ...ಬಣಗೊಂಡಾಗಿದೆ ತಲೋ ಸಾವಿರ
ಸೂಜಿಗು ಚುಚ್ಚಿದಾಗೆ ಎಲೋಡಿದೂ ವೋಟುಗು....ಇವಲ್ಲೇ
ಅಮ್ಮಾ....ಕನಸುಗು....ಹಾಳುನಸುಗು ಅಮ್ಮಾ....ಸುತ್ತೆ....ನೀಸ
ದುತ್ತೆಯಿಂದೊಡ್ಡಾಗೆ ಜಜಿವೇಮ್ಮಾ ತಲೇನ್ನಜಿವೆ
“ಕಿಟ್ಟೊಗುದ್ದೆ” “ಕಿಟ್ಟೊಗುದ್ದೆ” “ಮದ್ದೇ ಎಲ್ಲಾದೀತ್ತಿ
ಟ್ಟೊಗೆ?”....“ಹೆಣ್ಣಾರೊಟ್ಟಾರು?”....“ಈ ಹಾಳುರು...ಬದ್ದಿರೋ
ವರೊ”....“ಈ ಶನಿ ಯಾಕುಟ್ಟಿದ್ಲೀ ಮನೇಲೀ” ಅಂತಮ್ಮಾ!
ಈಗ....ಈಗ....ನನ್ನವೀಲಿ....ಯಾರೋ ಕಿರ್ಲಿದಾಗಿತೂ...ಅಮ್ಮಾ....
ಕನ್ನ....ಹಯ್ಯೋ....ಗಂಟೊಣ್ಣೆ...ದೇಮ್ಮಾ....ನೀರು....ನೀರು....

ವೆಂಕಮ್ಮ:—ನೀರೈಡ ಕಂದಾ (ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಹಾಲನ್ನು
ಲೋಟಾಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನರಸುವಿಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಾ) ಸದ್ಯ ಈ ಹಾಲ್ಕುಡೀ!
ಡಾಕ್ಟರಿಗೋದ್ದಿಟ್ಟೊ ಇನ್ನೆನ್ನಂದ್ಲಿಡ್ತಾನೆ. [ನರಸು, ಅಲ್ಪ ಶಾಮಿತ
ಳಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ದಿಂಬಿಗಳಿಸುವಳು....ಸಮಾಪಿಸುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸಪ್ಪಳವನ್ನು ಕೇಳಿ
ವೆಂಕಮ್ಮನು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವಳು.]

[ರಂಗಣ್ಣ, ಡಾಕ್ಟರ್‌ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ, ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟೊವು ಡಾಕ್ಟರ್ ಔಷಧಿಗಳ
ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೂ, ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.]

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:—Patient ಹ್ಯಾಗಿದ್ದು ಕಿಟ್ಟೊ? ... ನೀನುನೆ
ಬಿಟ್ಟಾಗ ?

ರಂಗಣ್ಣ:—(ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ)
Patientoo? Patientsoo ಆನ್ನು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ನೀನ್ನ
ಮೂರ್ಛಿಟ್ಟೋದೀ ಎಂಟ್ರ್ಷದಲ್ಲೇಮನೇಲ್ಯಾರ್ತಾನೇ ಯಾವಾ
ಗತ್ತಾನೇ.... ಮೈಕೈಲೂ....ಮನಸೂ ಬುದ್ಧಿಲೂ ...ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:—(ರಂಗಣ್ಣನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಸಾಂತ್ವನ
ಸ್ವರದಿಂದ) I understand, dear boy.....I understand....ಸದ್ಯ
ಈಗ್ಗುರು ಹ್ಯಾಗಿಧಾಳೆ ?

ವೆಂಕಮ್ಮ:—ಈಗ್ತಾನೆ ... ಗಂಟು ಒಣಗಿದೆ....ತಲೆ ಭಾರ
ಅಂತ್ದೇಳೊಂಡು....ಜ್ಞಾನ ಕೂಡ ತಪ್ಪಿರೋ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ....
ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೀರಾಡ್ಕೈ? ಮನೇಲೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯೇ ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:— ನಮ್ಸೌಖ್ಯ ಹಾಗಿರ್ಲಮ್ಮ....(ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ)
ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲೋ ನನ್ನರತ್ತವಿಗೆ ಸಿಗೋದ್ರಲ್ಲೇ
ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ !

[ವೆಂಕಮ್ಮನು ರಂಗಣ್ಣ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ, ಔಷಧಿಯ ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ
ಕಿಟ್ಟಿ, ಇವರುಗಳನ್ನು ನರಸುವಿನ ಹಾಸಿಗೆ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳು.]

ರಂಗಣ್ಣ:—(ನರಸುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ ಬಾಷ್ಟ
ಭರಿತನಾಗಿ) ನರನ್ನಿ....ನರನ್ನಿ....ಇದ್ಯಾರಮ್ಮಾ ಬಂದಿರೋದು?....
ನೋಡು, ಇದ್ಯಾರು ಹೇಳೋಡೋಣ.

[ನರಸುವು ನಿಶ್ಚಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವಳು.]

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:— ನರನ್ನಮ್ಮಾ ನರನ್ನಿ ಇಲ್ಲೋಡಮ್ಮಾ
(ನಾಡಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ) ಇದ್ಯಾರಮ್ಮಾ ಇದು....ಮಾತಾ
ಡಿರೋದು....ನಾನಾರ್ನರನ್ನಿ ?

[ಡಾಕ್ಟರ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳುತ್ತಲೇ, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಬಿಳಕೇರಿ ಥಟ್ಟನೆ
ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕೈಯಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಚೀತ್ಕರಿಸುತ್ತಾ]

ನರಸು :—ಡಾಕ್ಟರ್!!! ಅಜ್ಜಿ ಸಾಯೋವಾಗ ಇದ್ದಾಕ್ಟರ್! (ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಕಾರುತ್ತಾ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಒದರುತ್ತಾ) ಡಾಕ್ಟರ್? ಈಗ್ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಡಾಕ್ಟರ್! ಅಜ್ಜಿ ಸಾಯೋವಾಗ ...“ಯಾಕ್ಟುಟ್ಟಿದ್ದೀಕನೀ” ಅಂತ...ಅಜ್ಜಿನೂ ಅಪ್ಪೂವೇ.... ನನ್ನ ಬೈದವೂ ...ಈಗರ್ಥವಾಗ್ಗಿದೆ, ಡಾಕ್ಟರ್! ... ಡಾಕ್ಟರ್! (ದಣಿದು ಅಧೋಮುಖಳಾಗಿ ಮಂಚದಂಚೆಗೆ ಬೀಳುವಳು.)

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ :—Ranganna ! she is bad...very bad (ನರಸುವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ವೆಂಕಮ್ಮನಿಗೆ) ಬಿಸ್ಕೀರೂಮ್ನಾ....ಬೇಗ... (ಕಿಟ್ಟೊಗೆ) ಕಿಟ್ಟೊ ...ಬೇಗ್ನಿ...bagನಲ್ಲಿ.... ಚಿಕ್ಕೀಸೆ.... white powderoo ... label veronal (ಕಿಟ್ಟೊ ಚೀಲದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಡುವ ಸೀಸೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) That's it.

[ವೆಂಕಮ್ಮನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೀರನ್ನು ತರುವಳು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು, ಒಂದು ಗಾಜಿನ ಲೋಟಾದಲ್ಲಿ ೧|| ಗ್ರಾಮ್ ವೆರೋನಾಲನ್ನೂ, ನೀರನ್ನೂ ಮಿಶ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು.]

ರಂಗಣ್ಣ :—ಏನದೊಡೋದು ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ :—ಬರೀ sedativeoo ! soporificoo ! (ಔಷಧಿಯನ್ನು ನರಸುವಿಗೆ ಕುಡಿಸಿ, ಲೋಟಾವನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುವನು.)

ರಂಗಣ್ಣ :—(ನರಸುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ) ಈಗ್ಗ್ಯಾಗಿದೆ ನರಣ್ಣ ...ಸ್ವಪ್ನೇಲೇ ?

ನರಸು :—(ಕೈಯಿಂದ ತಂದೆಯ ಮುಖವನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ ... ಮೃದು ಸ್ವರದಿಂದ) ಮೇಲೂಪ್ಪಾ....ಮೇಲು....ನನ್ನಿ ಷ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರ್ಪಡ್ಪೇಡಪ್ಪಾ |...ಈಗ್ಗಿನಿಗಿರೋ ವಿಚಾರಾನೇ ಸಾಕು. (ರಂಗಣ್ಣನ ಕೈಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು) ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲು.

ರಂಗಣ್ಣ :—ವಿಚಾರ್ವೇನ್ಯಂದಾ (ನರಸುವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಸಿ

ಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಅವಳ ಹಣೆಯನ್ನು ಮುದ್ದಿಡುತ್ತಾ) ಇನ್ನಿದ್ದೇ ವಾಡ್ಯ ನ್ಯಂದಾ! (ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು) . . . Serious ಏ Conditionoo ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:—Serious ಏನು? Simple ಏನು? But I am in good time. ಇನ್ನೊಂದು ಹದ್ದೈದ್ದಿಪ್ಪನಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋಗಾಳೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದೋಡೋನೆ ..ಕಿಟ್ಟಿ, ಎತ್ತೊಂಡಪ್ಪ ನನ್ನಂಗ್ಗೆ . (ವೆಂಕಮ್ಮನು ಸಿಷ್ಟಮಿಸುವಳು.) Ranganna ! ಈ cotನ ಮೇಲ್ಬಿದ್ದೋಂ omfortable ಅಗ....(ಕಿಟ್ಟಿಗೆ) ಕಿಟ್ಟಿ bagoo. [ಕಿಟ್ಟಿ ಚೀಲವನ್ನು ತರುವನು ; ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಚೀಲದಿಂದ ಕೆಂಪು ಕಾಗದ ಹಚ್ಚಿದ ಕರಿಯ ಔಷಧದ ನೀಸೆಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದಿಡುವನು : ಗಾಜಿನ ಚಿಕ್ಕ ತಟ್ಟೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಸುರಿದುಕೊಂಡು] ಒಂದಂಚೀ ಕಡ್ಡಿ.... clean end of the broom stick. [ಕಿಟ್ಟಿ ಹಂಚೀಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು....ಚೀಲದಿಂದ ತೆಗೆದ ಹತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಾಂಶವನ್ನು ಕಿಟ್ಟಿಯು ತಂದ ಹಂಚೀಕಡ್ಡಿಗೆ ಸುತ್ತಿ, ಗಾಜಿನ ತಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಕಂಠಿ ಔಷಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ತೋಯಿಸಿಕೊಂಡು] Now then my boy, we shall try your left knee ನಿನ ಗೇನು, the root of all troubles is simply exposureoo . . . ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ avoid ಮಾಡ್ಪೋಕು . . . ಕಾಲಿಗೆ (ನೋಣ ಕಾಲಿಗೆ ಸವರಲುಪಕ್ರಮಿಸುವನು.)

ರಂಗಣ್ಣ:—ಹಯ್ಯೋ ! ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ....ನನ್ನಾಲ್ನ ಲ್ಲಿದೇಂತ ಕಂಡ್ಡಿ ಚಿದ್ವಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ... the root of all my troublesoo . . . ಹಯ್ಯೋ ! Silly boy ! the root of all my troublesoo. . . ನಮ್ಮಮ್ಮ ಸತ್ತ ಈ ಹನ್ನೊಂದ್ವರ್ಷಗ್ಗೆ troubles ನ rootoo, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ, ಇಲ್ಲದೆ, (ತನ್ನ ತಲೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತೋರಿಸುವನು.) ಇಲ್ಲದೆ . . . ಬಿರಿರೋದೇ ತಲೆ ನರತ್ತು, ನನ್ನದಾ್ಯ rootoo !

ನರಸು:—ಹಯ್ಯೋ!...ನನ್ನಾಗಿದ್ದೋದು!...ಸಾಯೋಕ್ತಯಾ ರಾಫಲ್ವೇ? ಹಾಳು ಚ್ಚರ!...ಹಾಳಾಕ್ತಾಕ್ಪು! ...ಈ ಹಾಳಾಕ್ತಾಕ್ಪು ಯಾಕ್ಪಂದ್ರು?!

ರಂಗಣ್ಣ:—ಇನ್ನಿಟ್ಟು ಹಣಾನ...ನರಸು, ಪುಟ್ಟಾ ಏನಾ ಹ್ಯಾರು? . . . ಆ ಪುಕ್ಕು!

ನರಸು:—ಕಿಟ್ಟು ಹಣಾ! ಹಯ್ಯೋ!....

ರಂಗಣ್ಣ:—ಇನ್ನರು ಸತ್ತೋ...ಅವಳೆಣಾನ ಈ ಪೂರಯ್ತು ಟ್ಟೊಲ್ಲ!!...ಗಳೂಯಿಂದ ಕೂಡ !!

ನರಸು:—ನನ್ನೆಣಾ ... ಈ ವಂಭತ್ಪಷರ್ಪ್ಪ ಇಲ್ಲದಾಕ್ಪು, ಈಗಾಕ್ಪುರೈಕು?...

ರಂಗಣ್ಣ:—ಇನ್ನಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದೂತ್ತಿದೆ, ನನ್ನಲೇಲಿ.... ಅವಳಯಸ್ಸಾಗೋ ಒಂದೊಂದಿವಾಸ್ಸೂ,...ನನ್ನಲೇಲಿ ಒಂದೊಂದೈರೆ ಕೂಡು ಹೆಚ್ಚಾ ಬರುತ್ತೆ.... ಅನಗೇಗೊಂಭತ್ತಯಸ್ಸಾಯ್ತು.... ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ....ಇನ್ನಾವೆಲ್ಲ ಸತ್ತೇಲೆ, ಆ ವಂದ್ರುಗು ಏನಾಡೀತು?... (ಭಯಗರ್ಭಿತವಾದ ಸ್ವರದಿಂದ) ಏನೇನನಾಹುತಗ್ಗು ... ಕಷ್ಟಗ್ಗು ನಮ್ಮುಟುಂಬಕ್ಕಂಭವ್ವಿದ್ರೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ಇನ್ನದೊಂದು ಇದ್ದರಿಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ...ಇನ್ನೀ ಮಗು ಯಾವ್ವುಲೀ ಬಾಯುಲ್ಪೀಳತ್ತೋ... ಅದೊಂದೈರೆ ಇರೀತಿದೆ, ನನ್ನದಾನ್...ಇನ್ನೀ ಹುಲಿಗಳ್ಳೆಡೈ... ಇನ್ನ ಪಳೆತಿಯೇನು?....

ನರಸು:—ಹುಲೀಬಾಯಿ!...ನಮ್ಮುಟ್ಟಾ...ಹಯ್ಯೋ!....

ರಂಗಣ್ಣ:—ಇದಕ್ಕೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ! ನಾನಾನ್ಯಾರ್ಪು ಅಂದದ್ದು....ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಗ್ಗತ್ತ, ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕವರನ್ನಾಗ್ಗಿ, ಬೂದೀ ಮಾಡಿ....ನನ್ನತ್ತಿರೋಹಣ! ...ಐದಾನ್ಪರೂಪಾಯಿ cash ಇದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ! ನನ್ನತ್ತಿರಗಾ!...ದೇವ್ರನ್ನರು ಧನಪಿಶಾಚಿಯ ಕಾಲೈಲೆ ಬಿದೊರಾಡೋ ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಣಿಗೇಚ್ಚಿಟ್ಟು, ದೇವ್ರೇ! ಇನ್ನನಿಗಾನ್ವ ಜನ್ಮ ಬಂದ್ರೂ ಈ ಹಾಳು ಹಣಕ್ಕಡ್ಬೀಳೋ

ಹಾರ್, ಬನ್ನಿ ಬೇಡಾ..ಬೇಡಾ....ಅಂತ್ಯ ಡೈಕ್ಯೂಳಾ ಬಿಡಬೇಕಂತಿ ದೇನೆ, ಈ ದೇಹಾಸ....ಇದಕ್ಕೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ನೀನು cure ಮಾಡ್ಲೇ ಬೇಕೂ....ಇದಕ್ಕೇನೇ ನನ್ನೆಂಟ್ ಮಕ್ಕು ಸತನ್ಯದಿಯಾಗೊಸರೂ ನಾನಾನ್ಯಾರ್ರು ಅಂತೆ ದರ್ಶನೋದು ನಾನು...ಸಾವಿಗೆ; ನಿನ್ನೆಂಬಿಯಿಂ ದಾಗ್ಲೆಲ್ಲೋ, ನಮ್ಮುಟುಂಬಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಿಷಾನೆನ್ನೊಟ್ಟು, ನಾನೂ ಕುಡ್ಡು, ಸಾಯ್ಪೇಕು ಕೊನೇಲಿ; ಯಾಕೇ ಅಂತೀಯೋ?...ನನ್ನ ಡೈಲಾ ನುನೆ ಹೊಸಲೇಲ್ಸುರು ಒಂದು willನಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮೋ ಐದ್ದೆಣಾನ ಯಥಾ ವಿಧಿ ಯಾರು ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಾರೋ ಅಂದೀ ದುಡ್ಡು” ಅಂತ ಬರದಿಟ್ಟೆಲ್ಲ ತ್ರೇನೋ ಈ ಹಣಾನ್ಯಾಚೊಳ್ಳೋ ಕೈರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗಲಾಟೇಲಿ, ನಮ್ಮುಲ್ವಿದ್ಧರೋ ಒಂದೊಂದೆಣಕ್ಕೆಹತ್ತತ್ತಾನ್ಯಾಹ್ರೋ ಈ ಗುದ್ಪಾಲ್ವಲ್ಲಿ ಬಿಡೊಗತ್ತೇ ಅಂತ್ಯನಿ ಗಿಲ್ಲೇಳುತ್ತೆ...ಈಗರ್ಥಾನ್ಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ?...ಬಬ್ಬಾಯಿ.....ತನ್ನ ಣ್ಣೊದ್ರೂಗ....ತನ್ನಕ್ಕು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಾಯೋದ್ದು ನೋಡ್ತಲಾರ್ದೆ.... ಅವುಗ್ಗಿನ್ನಿಷಾ ಕೊಟ್ಟಾಯ್ಸಿದೂ ಅಂತ paperನಲ್ಲಿ ಓದಿ....ತಾಯಿ ಗುಕ್ಕುನ್ಯಾಯ್ನೋ ಹುದ್ಯಾ ಹ್ಯಾಗ್ಗಂತೂತ್ತೇಳ್ತಿದ್ವಲ್ಲಾ?.. ಈಗ ಥಾರ್ಥಯ್ತೇ....ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ?...ನಮ್ಮನೋಡಿ, ನಮ್ಮಣ್ಣನೋಡಿಹಕ್ಕುಟುಂಬ ಬದಿಕ್ಕೊಳ್ಳೋದಾದ್ದೆ ಒಂದುಟುಂಬ “ಗುಂ” ಆಗ್ಲೇ ಬೇಕು....ಹತ್ತನದಾನಿ ತಪ್ಪೋ ವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬು ಸಾಯೋ ಕಿಂಜರೀ ಬಾರ್ದು....ಹಿಂಜರೀ ಬಾರ್ದು.

ನರಸು :-ಯಾರೀಗ ಹಿಂಜರೀತಾ ಇರೋದು? ಈ ಶನಿ, ಡಾಕ್ಟೊಬ್ಬ ಬರ್ದೇ ಇದೇ ನಾನೂ ಸಾಯ್ತಿದ್ಡೆ....ಎಲ್ಲಾ ನೂ ಸರೋಗಿಗೋದಲ್ಲಾ....ಹಯ್ಯೋ!ಹಯ್ಯೋ!.....ಈಗರ್ಥಾಗ್ನಾಯೋದು? ಈ ಶನಿ ಡಾಕ್ಟು ಬಂದ್ವಿಟ್ಟಲ್ಲಾ (ನರಕುತ್ತಾ ಹೊರಳುವಳು.)

ವೆಂಕಮ್ಮ :-(ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮೃದುವಾಗಿ) ಡಾಕ್ಟೋ..ನೀರಾ ಸಿಟ್ಟಿದೇನೆ, ಕಿಟ್ಟಿ ಹೇಳಾಡ್ವಿಗೆ . . .ಅಮ್ಮ. . .ಹ್ಯಾಗೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:—ಎನೂ ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ....ಬಂದವ್ಯಾತ್ರೇಲ್ಲಣ್ಣೀರು
....ಬಂದವ್ಯಾತ್ರೇಲ್ಲಣ್ಣೀರು.. ಕುದೀತಿರ್ದೇಕೆಚ್ಚು ಕಡ್ಡೆ...ಕಿಟ್ಟಿ ಬಂದು
Tumbler ನೀವೊಂದು Tumbler...ವೊಳಕಾಲೇಲೆ (ರಂಗಣ್ಣನ
ವೊಳಕಾಲನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ) ಬಿಸ್ಕೀರೈಲ್ಲಣ್ಣೀರು, ತಣ್ಣೀರೈ
ಲ್ಲಣ್ಣೀರು, ಕಾಲ್ಪಂಟಿ ಹೊತ್ತಾದು ಹಾಕೋದು...ತಿಗ್ಗೇ ಬೆಷಧಾ
....ಕಿಟ್ಟೀ ಕೈಲ್ಪಂಚೊಂದು ಆಷ್ಟೆ....ಇನ್ನೇಳುಂಗಣ್ಣಾ...ನೀರಾರೀತು.

(ವೆಂಕಮ್ಮನೂ, ರಂಗಣ್ಣನೂ ನಷ್ಟಮಿಸುವರು.)

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ:—(ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ನೀಸೆಯನ್ನೂ
ಆರಳೆಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟು, ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರಗಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ಕಿಟ್ಟಿಯಿಗೆ)
ಇದಿಲ್ಲೆಡೊಗ್ಗೇನೆ, ನಾಳೆ apply ಮಾಡೋಕೆ....Cottonooಪೇ
ಪದ್ದಲ್ಲೇ ಇದೆ... ಹಂಚೀಕಡ್ಡೀಲಿ brush ಮಾಡೊಂಡು ನೀನೇ
ಹಚ್ಚು..ನೀಸಾಯಿ ಮಟ್ಟಿ ಹುಷಾರೂಪ್ಪ!..Terrible poisonoo!
linament of Belladonna, ಬಂದವ್ಯಾಯಿ ನುಂಗ್ಪಿಟ್ಟಿ ಯಾವ್ವಾ
ಕ್ಕು ಬಂದೂ ಬದಕೊದಸಾಧ್ನ....ಮಗು ಇರೋ ಮನೆ...ಹುಷಾ
ರೂಪ್ಪ...Good-Night.

ಕಿಟ್ಟಿಯಾ:—Good-Night ಡಾಕ್ಟರ್.... ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದ್ಡೇ
ಳೀನೆ....ನರ್ಸು ಸ್ಥಿತೀನ.

(ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಬೀದೀಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೂ ಕಿಟ್ಟಿಯು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಂದಲೂ
ನಷ್ಟಮಿಸುವರು.)

ನರಸು:—(ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಉನ್ಮಾದವು
ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತ) ಯಾವ್ವಾಕ್ಕು ಕೈಲೂ ಆಗೊಲ್ಲ...ಇದೊಂದವ್ಯಾರಿ
....ಈಗ್ಗಿದರ್ಬಾರ್ದು...ಆಪ್ಡೇಳ್ಳೆ... ಹತ್ತನದ್ದಾನಿ ತವ್ವೋಕೆ ಬಬ್ಬ
ಸಾಯೋಕ್ಕಿಂಚರೀ ಬಾರೊಂತ... ಇನ್ನಾನ್ನತೋ...ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಹೋ
ಗ್ಗುನೇಲಿ....ಆವ್ವೂ ಆಮೂವೇ ಸಾಯ್ವೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ.... ಕಿಟ್ಟೀಗೂ
ಹೆಂಡ್ತಿ ಬರತಾಳೆ....ವುಟಾಂನ್ನುಂಗೋಕೆ ಯಾವ್ವುಲೇನೂ ಬರೋ
ದಿಲ್ಲ....ಹಿಂಚರೀಬಾರ್ದು... [ಹುನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಉನ್ಮಾದಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಮಂಚವನ್ನು ಇಳಿದು ಕೋಣೆಯ ವಾಮಾಂಶವನ್ನು ಸೇರಿ ದ್ರಾವಕದ ಸೀಸೆಯನ್ನು ಮೇಜಿನಿಂದ ಕಸಿದು, ಸೀಸೆಯ ಬಿರಡೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತಿಸಿದು ಸೀಸೆಯ ಬಾಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಎತ್ತುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಯುವ ಕೈಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಜಗ್ಗಿ, ಬಾಯಿಗೆಳೆಯುತ್ತಾ] ಈಗಿದ್ದರ್ಬಾರ್ದು= ಹಿಂಜರಿದಬಾರ್ದು=

ಅಪ್ಪನ್ನಾವು ... ಅಮ್ಮನ್ನಾವು ... ಕಿಟ್ಟೀಸಾವು.... ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ಹುಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳೋದ ... ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪೋಕೆ.... ಒಂದೇ ದಾರಿ ... ಇದ್ದು ಗಾನ ಹೆದರೆ ಸುರಿಯೊಂಡೋ ಬಾಯಿಗೆ ... ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.... ಯಾರ್ವುದು ಕೋಕೂ ಅಸಾಧ್ಯಾಂತ.... ಬೆದರ್ಬಾರ್ದೀಗ, ಹಿಂಜರಿದಬಾರ್ದೀಗ ... [ಥಟ್ಟನೆ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಸಿದುಕೊಂಡು ವಾಂತಿಯಾಗಲು ಉದ್ಯೋಗಿಸುವ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಅಡಗಿಸಿ—ಒಂದು ತೊಟ್ಟಾ ದರೂ ಹೊರಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಒದಗದಂತೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಬಾಯನ್ನು ಬಿಗಿದು ಮುಚ್ಚಿ, ನುಂಗಿದ ದ್ರಾವಕವು ಜಠರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಕಿವಿಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ಹಯ್ಯೋ ಹಯ್ಯೋ” ಎಂದು ಹೊರಳಾಡುವಳು.]

ಪುಟ್ಟಿ :—(ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಏನಕ್ಕಾ ಇದೂ(ಬೆದರಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು) ಅಮ್ಮನ್ನರೀತೇನೆ!

ನರಸು :—ಬೇಡಾ, ಇಲ್ಲಾ—ನೀರೂ —ನೀರೂ | ಕಿಟ್ಟೊನ್ನಟ್ಟಿ ಗ್ಯುರೀ... ಅಮ್ಮನಿಗ್ಗೇಳ್ವೇಡ ಅಪ್ಪನಿಗ್ಗೇಳ್ವೇಡ . . . ನೀರೂ.. (ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತ) ನೀರೂ... ಕಿಟ್ಟೊನ್ನಟ್ಟಿಗ್ಯುರೀ. . . ಹಯ್ಯೋ ನೀರೂ....

ಪುಟ್ಟಿ :—(ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಓಡಿ) ಕಿಟ್ಟೊ.... ಕಿಟ್ಟೊ.... ಇಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಿಗೆ

ನರಸು :—ಮೆಲ್ಲಗೊಗು ಪುಟ್ಟಾ.... ನೀರೂ.... ನೀರೂ....

ಪುಟ್ಟಿ:—ತರ್ಕಿಸಕ್ಕಾ....(ಹೋಗಿ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರನ್ನು ತರುವಳು.)

ನರಸು:—(ನೀರನ್ನು ಒಂದೇ ಗುಟುಕಿಗೆ ಕುಡಿದು) ಸಾಲೂ... ಸಾಲೂ... ಚೊಂಚ್ಚು ಲ್ತಗೊಂಬಾ... ಬಿಂದ್ಲೆ ಲ್ತಗೊಂಬಾ ಹಂಡೇ ಲ್ತಂದ್ರೂ ಸಾಲೂ .. ಹಯ್ಯೋ ಹಯ್ಯೋ !....

ಕಿಟ್ಟಿ:— (ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಪುವೇಶಿಸಿ) ಏನ್ನ ಸುರ್ ಇದೂ ! (ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ವಾಸನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಖಾಲಿ ನೀಸೆಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಹಯ್ಯೋ ! ದೇವೇ! ಇದ್ನು ಕುಡಿದ್ವಿಟ್ಟಾ!!....(ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲು ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ) ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಕಲೀತೇನೆ.

ನರಸು:—(ಹೊರಳಿ ಹೊರಳಿ ಕಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸವಾಪಿಸಿ ಅವನ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಅವನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾ) ದಮ್ಮಯ್ಯಾ .. ಕಿಟ್ಟೀ.. ಹೋಗ್ಬೇಡ.. ಯಾವ್ವಾಕ್ಪು ಒಂದೂ ಅಸಾಧ್ಯ ... ಒದ್ದೋದಸಾಧ್ಯ . ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ... ಅಪ್ಪಿಗೂ, ಅಮ್ಮಿಗೂ ಹೇಳ್ಬೇಡಾ.... ನೀರೂ.... (ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತ್ತಾ) ವಾಪೀ ನೀರೋ.... ನಿನ್ನ ಮರ್ಕ್ಕೇರೋ.... (ಕಿಟ್ಟಿಯು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಚೊಂಬಿನ ತುಂಬ ನೀರನ್ನು ತರುವನು); (ನರಸುವು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಕುಡಿದು) ಅಮ್ಮಾ.... ಅವಮ್ಮಾ (ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿದಾಸವಾಗಿ) ಹಯ್ಯೋ ಕಿಟ್ಟೀ .. ನಾನು ಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಬಬ್ಬುಗೊಂದು ಪಕ್ಕಾರ ನೂಡ್ಲಿಲ್ಲಾ.... ಅಜ್ಜಿ ಸಾಯೋವಾಗ.... ಅವೂನೂ, ಅವೂವೇ ಬಯ್ಯಾಕ್ಕೆ.... ನಾನು ಟ್ಟಿದ್ದೇ ನಮ್ಮುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅವಕ್ಕಾರ ! ಈಗ್ಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಅಮ್ಮಿಗೂ, ಅಪ್ಪಿಗೂ, ಪುಟ್ಟಾಗೂ ಆಗೋ ನನ್ನ ಪಕ್ಕಾರಾನ ನಿನ್ನ ಮರ್ಕ್ಕೇ ಕಡಪ್ಪೇಡ ಕಿಟ್ಟಿಯು.... ಆ ನೀಸೇನ ಮೂಲೇಗ್ಗಿಸಾಕು ! ನಾನೀಗ್ಗೆ ತ್ತೇಂಬೋದು ಹೊರಗ್ಗಿದ್ದೆ ನಾಳೇ ನನ್ನೆಣಾನಾಗ್ಗೋದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆ, ಅಪ್ಪಿಗೆ.... ನೀರೂ.... ನೀರೂ.... ನೀರೂ

ಕಿಟ್ಟಿ:—(ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಚೊಂಬಿನ ತುಂಬ ನೀರನ್ನು ತರುವನು.)

ನರಸು:—(ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು) ನಿಲ್ಲಾರೇ.... ನಿಲ್ಲಾರೇ....

ಕಿಟೊಟ್ಟು:—(ಮೆಲ್ಲಗೆ ನರಸುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸುವನು.)

ನರಸು:—ಪುಟ್ಟಪ್ಪನ್ನಿಡ್ಬೇಡ....ಅನ್ನಿಗ್ಗೇಳ್ವಿಟ್ಟಪ್ಪಳು.

ಕಿಟೊಟ್ಟು:—ಇದಪ್ಪಪ್ಪಲೆ ನರಸು ಏಗ್ಮಾಡ್ಬಹುದೇ?.... ದೇವ್ರ ಒಪ್ಪಾನೇ?

ನರಸು:—ಯಾವ್ವೇವ್ರ? ಕಿಟೊಟ್ಟು? ಗಂಡಸಿಗಿಧಾನೆ ದೇವ್ರ; ಹೆಂಗಸಿಗೆ ...ಗಂಡ್ವೇ ದೇವ್ರ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡವ್ರ.... ಗಂಡ್ವೇ ಇಲ್ಲದ್ದನಗೆ ದೇವ್ರೆಲ್ಲ? ...ನನ್ನಪಾಪನ ಒಪ್ಪೋಕಾಗ್ಲಿ ...ತಪ್ಪು ಅನ್ನೋಕಾಗ್ಲಿ, ಗಂಡ್ವಿಲ್ಲದ್ದನಗೆ ದೇವ್ರೆಲ್ಲಧಾನೆ?.... ಇನ್ನೀ ನನ್ನಾಪ್ಪಿಂದ, ನಿನಗ್ಗೊಂದಕ್ಕುರೋ ಹೆಂತ್ತಿಗೆ, ದೇವ್ರನೊ....ನಾಸ್ತತ್ತೇಲೆ ಪುಟ್ಟಪ್ಪಾಗೋ ಮದ್ದೆಯಿಂದ ಅಕ್ಕುಗೊಬ್ಬ ದೇವ್ರನೊ ...ನಾನಾಡ್ಬೊಟ್ಟಾಗೆ ಆಗುತ್ತೆ ...ಕಿಟ್ಟು ಇದಪ್ಪಪ್ಪಲ್ಲ ...ಪುಣ್ಯ . ನಾನೊಡ್ಬೋಳಾದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ...ಇದ್ವರೊ ಬದ್ವಿದ್ವದ್ದೇ ಪಾಪ ... ಇನ್ನಾ ನನ್ನಾನೋದ್ಬಣ್ಯ ...ಕಿಟ್ಟೇ....ಪುಣ್ಯ! ... ಕಿಟ್ಟೇ ಹೋಗ್ತೆ ದೇನೆ ...ಅಮ್ಮನೊಂದ್ಸರಿ ನೋಡ್ಬೇಕೊಂಸ್ತತ್ತೆ ಅನ್ನಿಗ್ಗಿಳೀ ದಾಗೆ, ಮೆಲ್ಲಗ್ಗುರೊಂಬರೀಯಾ ... ?

ಕಿಟೊಟ್ಟು:—(ತನ್ನ ಅಳುವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾ) ಹೂಂ....ನರಸು (ನರಸುವಿನ ಕೈಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಳುವನು.)

ನರಸು:—ಅತ್ತೇಸ್ಸ್ರಯೋಬ್ಬ? ಕಿಟ್ಟೇ ...ಅಜ್ಜಿ ಸತ್ತಾಗ್ಲಿಂದಅಳುನಲ್ಲೆ ಮುಳ್ಳಿರೋ ನಮ್ಮನೇಲಿ ...ಇವತ್ತಿಂದ ಆದ್ರೂ... ಅಳು ಅಡಗ್ಲಿ ...ಕಿಟೊಟ್ಟು....(ಕಿಟೊಟ್ಟುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು, ಅವನ ಹಣೆಗೆ ಮುದ್ದಿಡುವಳು) ಕಿಟ್ಟೇ ನಮ್ಮಿಟ್ಟು....ಅಮ್ಮನುರೀ....ರಾಜ....ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟೋಗ್ಲೀನೆ.

[ಕಿಟ್ಟಿಯು ಅಳುತ್ತ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು.]

ಪುಟ್ಟ :—ಅಕ್ಕಾನೋವ್ವಂತಿದೆಯೇ ?...ಎಲ್ಲಾ ಸರೋಗುತ್ಯೇ ?

ನರಸು :—(ಪುಟ್ಟಾವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ) ಇನ್ನೇ ಲೆಲ್ಲಾ ಸರೋಗುತ್ಯ ನ್ರಾಣಿ... ಆದ್ರೆ ನೋವು ಹಾಗೇ ಇದೆ ...ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನೀರೂ ...ನೀರೂ....

ಪುಟ್ಟ :—ನೋವು ಸಂತಿಲ್ಲೇ ? ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೇ ? ಮತ್ತೆ ಹ್ಯಾಗ್ಸರೋಗುತ್ಯೇ ?

ನರಸು :—ಹ್ಯಾಗ್ಗುತ್ತಿಲ್ವೆ ಪುಟ್ಟಾ! ಎಲ್ಲಾ ಸರೋಗುತ್ಯೇ ಕ್ಕುಂಚೇನೇ ನೋವ್ವೆಚ್ಚು ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳ್ಳಾಗುತ್ಯೇನೇ ಕಕ್ಕು ಕ್ಕತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚು .. ಹಕ್ಕಿಗ್ಗೆಗೆ ...ರೆಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಾರೋಕ್ಕುಂಚೇನೇ ಗೂಡಿವಿಕ್ಕುಟ್ಟಿಚ್ಚು (ಪುಟ್ಟವನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು) ನನ್ನಂದ ...ಈಗ್ಯಾ ವ್ವುಲ ಬರುತ್ತೋಡೋಣ, ನನ್ನಂದನ್ನುಂಗೋಕೆ....ಅಮ್ಮ ಬಂದ್ಲೇ ಪುಟ್ಟಾ..... ?

[ಕಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ವೆಂಕಮ್ಮ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.]

ಕಿಟ್ಟು :—(ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ)ಅಮ್ಮಾ ಎಲ್ಲಾ ಆಗ್ಗೋಯ್ತುಹೋಗ್ತಿದಾಳೆ .. ಅಳದೆ ಮಾತಾಡ್ತೆ .. ಸುಮ್ಮೆ (ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬರುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು, ಮಾತಾಡದೆ ಮಂಚದ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸುವನು.)

ವೆಂಕಮ್ಮ :—(ನರಸುವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಸೇರಿ) ಹಯ್ಯೋ ನರೂ, ಹೀಗ್ಮಾಡಬಹುದೇ !!

ನರಸು :—(ತಾಯಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನೊತ್ತುತ್ತ) ಅಮ್ಮಾ!... ನಮ್ಮಮ್ಮ! ಅಮ್ಮಾ, ನೀನಕ್ಕೆಷ್ಟಿನ ಆಯ್ತಮ್ಮ... ನನ್ನೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಲೇಕು ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯ್ನಿದ್ದಿನ್ನಿಂದ ಈಗ್ನರಿಗೂ ಒಂದ್ನಗೂ ನಲೀಲಿಲ್ಲಮ್ಮಾ... ನಿನ್ನುಬದ್ದೇಲೆ... ಆದ್ರಿನೇಲ್ನುಗ್ತೀಯಮ್ಮಾ.

ವೆಂಕಮ್ಮ:—ಹಯ್ಯೋ! ನರಸ್ಸು... ನೀನೋದ್ದೇಲೆ ನಗೂ ಬೇರೇನೆ ನನ್ನೆ?

ನರಸು:—ಇಲ್ಲೇ ಏನಮ್ಮಾ!... ಇನ್ನೆಲ್ಲಿದ್ದೆನ ದುಃಖ! ಅಷ್ಟೆ. ಕಿಟ್ಟಿಯಾಗ್ಲೆದ್ದೆ ಆಗಿ, ಮಕ್ಕುಟ್ಟಿ ಮನೆತುಂಬ, ಆ ಮಕ್ಕು ಅಂಬೆಗಾಲಿಡ್ತೀರೋವಾಗ ನಗುಬರುತ್ತಮ್ಮಾ, ತನ್ನಷ್ಟಗತ್ತಾನೆ ಬರುತ್ತಮ್ಮಾ (ವೆಂಕಮ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ) ಅಮ್ಮಾನಾನೊಡೊಳಾಗೋಕ್ಕುಂಚೆ, ಸಿಸ್ತಲೇಲೊಂದ್ರೂ ಕೂದ್ಲಿಲ್ಲಮ್ಮಾ.... . . ಹೇಳಾರಲ್ಲಾ, ಕೊರೆಬಂದುವದೆ, ಕೂದ್ಲು ನೆರೊತ್ತೋಗ ತೋತ ತಿರಗ್ಗಂತೋಷ ಬಂದ್ರೇಮ್ಮಾ, ನರೂ ಕೂದಲು ತಿರಗ್ಗಿನೊನೆ ಕಸಾಗ್ಗೇಕಲ್ಲೇ? ಕಿಟ್ಟಿಯೆಂದ್ಡಿ ಬಂದು, ಪುಟ್ಟಾಗ್ಗಂಡ್ನಿ ಬಂದು, ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕನಗು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇದ ಘೋಷ, ಮನೇತುಂಬ ತುಂಬಿರೋವಾಗ, ನಿನೊದ್ದೂ ಕಸಾಗ್ಗಿ ನಗ್ತೀಯಾಮ್ಮಾ. ತಿರಗ್ಗಿಯಾ ಇದ್ದಾನಾಡಿ ದ್ರಾವಿಡಾಂವಾಮ್ಮಾ ಕಿಟ್ಟಿ ಹೆಂಗ್ಗೆ ಗಂಡ್ನೇ ದೇವ್ರಾಂತ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಕಿಟ್ಟಿ ಹೆಂಡ್ತೀಗೂ, ಪುಟ್ಟಾಗೂ ದೇವ್ರನೂ, ಸಿಸ್ತುಬಿಕ್ಕುಗೂನೂ, ಅಪ್ಪಿಗ್ಗಂತೋಷಾನೂ, ತರೋ ಇದ್ದು ನಾನಾಡಿ ದ್ರಾವಿಡಾಂವಾ ಇನ್ನು ಆಗ್ಲಾದ್ರೂನೂ, ಯಾಕ್ಕುಟ್ಟಿದ್ಲೀಶನೀ ಅಂತಜ್ಜಿ [ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೋ ಕಂಡಂತೆ ದುರುದುರುಗುಟ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಚೇತ್ಕಾರಧನಿಯಿಂದ] ಅಜ್ಜೀ. . . . ಬಯ್ಯೇಡ ಅಜ್ಜೀ, ಶನೀಂತ್ಯೆಯೇಡ ಇನೈಲೆಲ್ಲಾ ಸರೋಗುತ್ತೆ ಅಜ್ಜೀ ಬಯ್ಯೇಡ ಅಜ್ಜೀ. . . . ಬಯ್ಯೇಡ. . . . ಹಾ? ಹಾಂ! [ಥಟ್ಟನೆ ಬೀಳುವಳು. ಗತಪ್ರಾಣವಾದ ನರಸುವಿನ ತಲೆಯು ಮಂಚದ ಅಂಚನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಬಿದ್ದು ತೂಗುವುದು. ಕೇಶರಾಶಿಯು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಶವದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳಿನ ಮುದ್ರೆಯು ಕಂಡುಬರುವುದು.]

ವೆಂಕಮ್ಮ:— ಹಯ್ಯೋ! ನರಸ್ಸು! ಹೋದ್ಯಾ! [ಶವದ ಭುಜಸಾರ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಖವನ್ನು ಹೂತು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವಳು. ಕಿಟ್ಟಿಯು ತಲೆಯ

ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಪುಟ್ಟ ಕಾಲಿನ ಕಡೆಯೂ ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾ.....
 “ನರಸೂ, ನರಸೂ, ಅಕ್ಕಾ, ನಮ್ಮಕ್ಕಾ” ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿರುವರು.]

ರಂಗಣ್ಣ:—(ನನದ ವಸನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸೇತಿಸಿ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ) ಹಯ್ಯೋ ದೇಪ್ರೇ.... ಇದೇ ಸನಾಹುತಾ....
 [ಮೇಜನ ಮೇಲಿನ ಖಾಲಿ ಸೀಸೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಹಣೆಯನ್ನು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಶವವನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾ ಹೃದಯವನ್ನು ಭೇದಿಸುವ ಆರ್ತಧ್ವನಿಯಿಂದ] ಹಯ್ಯೋ! ಸನ್ಕಂದಾ! ಸನ್ಕುಡ್ತನದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಈ ಪಾಳವನಾಚದ ಬಾಯ್ಗ ಬಲಿಯಾಗೊಟ್ಟು ಸ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯೇನ, ನಿನ್ವಾಪಿ ತಂದೇಗೆ ಉಳಿಸೋಡೋಕ್ಕೇಸ್ವಲೀ ಆದ್ರ್ಯಾ! ಹಯ್ಯೋ! ಈ ತಪ್ಪಾರರೂ!!! [ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕ ಮೂವರಂತ ಶವದ ಮೇಲೆ ಮುಖವನ್ನು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾ ಗೋಳಾಡುವನು.]

[ಫರದೆಯು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೀಳುವುದು]

ಭೂತದಯವೆಂಬುದನು ನಾಣ್ಯಕೆ |
 ಸೋತ ಪಾವನು ತಿಳಿಯನೇನೈ |
 ನೀತಿ ಮಾರ್ಗದ ಮಾತು ರುಚಿಸುವುದೆಂತು ಘಾತುಕಗೇ ? ||

ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು :

ಬಿ. ಬಿ. ಡಿ. ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಅರಳೇಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

ಕೈಲಾಸಂ

ಇವರ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿವೆ

ಹೋಂ ರೂಲೂ

ಅಮ್ಮಾವ್ರಗಂಡ

ಗಂಡಸ್ಕತ್ರಿ

ಸತ್ತವನ ಸಂತಾಪ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ

ಬಂಡ್ವಾಳ್ವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯಿ

ಶೂರ್ಪಣಖಾ

ಸೂಳೆ

ತಾಳೀಕಟ್ಟೋಕ್ಕೋಲೀನೇ ?

ಅಳಿಯನ ಮುಪ್ಪಿಗೆ ಅಪರಂಜಿ ಸಿಪ್ಪೇ ?

ಮೊಮ್ಮಗಳ ಮುಯ್ಯಿ

ಪೋಲೀ ಕಿಟ್ಟೇ

(೨ ಭಾಗಗಳು)

ಇತ್ಯಾದಿ

ರಾಮವೋಹನ ಕಂಪೆನಿ

ಬಳೇಪೇಟೆ

:

:

:

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

